

OZNANILA

župnije Velenje - bl. Anton Martin Slomšek

11. NEDELJA MED LETOM † 17. junij 2018 † št.: 29/II

Božja beseda: 1. berilo: Ezk 17,22-24; 2. berilo: 2 Kor 5,6-10; evangelij: Mr 4,26-34

SEME, KI RASTE V NJEGOVI MOČI

Jezusova prilika o Božjem kraljestvu kot o semenu, ki raste, razodeva nezadržno moč dobrega. S tako močjo deluje Bog. Z energijo rastočega semena se širi »kraljestvo« dobrega, kraljestvo resnice in miru, Božje kraljestvo.

Človek našega časa komajda še verjame v dobro. Dosegel je vrhunske rezultate v znanosti in tehniki. Osvaja veselje, prodira v mikrosvetove materije in živih bitij. A njegova bitka za dobro, pristno in plemenito doživlja težke poraze. Razčlovečeni odnosi v družini, vseobsegajoči stres, moralna zbežanost, spletke in podkupnine, sumničenja in umazana igra interesov so očitni bolezenski znaki civilizacije, v kateri mu je dano živeti.

Božja beseda razsvetljuje in usmerja v pozitivno tudi v najbolj kritičnih in na videz brezizhodnih obdobjih zgodovine. Jezusova prilika o rastočem semenu je izziv človekovi izgubljeni veri in človekovemu upanju, ki je danes močno načeto.

Seme, ki klije in raste, pa naj človek bedi ali spi, predstavlja trdnost vsega dobrega, ki se že s tem, da je dobro, postavlja na stran Boga. Neznatna in majhna semena dobrega, ki vzklijejo v človekovem srcu in se razrastejo v dobra dela, so osnovna konstrukcija Jezusovega Božjega kraljestva. V njegovem imenu se po vseh celicah sveta gradi zaveznitvo pozitivnih, konstruktivnih in dobronamernih misli, namenov in dejanj, ki približujejo Boga kot izvir dobrega človeku in celotnemu človeštvu. To je tisto malo gorčično zmo, ki je najmanjše od vseh semen na svetu, ko pa raste, postane večje od vseh dreves (prim. Mr 4).

Ko bi le znali začutiti rast Božjega kraljestva v nas samih in okoli nas! Ko je vsejano v srce človeka, raste samo od sebe. To je tako čudovita stvar, kot je čudovita rast drevesa ali rože, in tako skrivnostna, kot je skrivnostno zorenje otroka, ki z leti postaja odrasel. Rast Božjega kraljestva ni odvisna od človekovih zmožnosti in moči. Presega človeka, saj je njegova gonilna sila v Bogu samem, ki vsemu dobremu, lepemu in plemenitemu daje rast.

MAŠNI NAMENI

17. junij 11. NEDELJA MED LETOM sv. Rajner, samotar	7.30 9.15	za žive in rajne župljane <u>v Bevčah</u> : za † Anico in Jakoba Dušak, Branko Lončar in Martina Štukovnika V ŠALEKU NI MAŠE OB 10.30!
Ponedeljek, 18. 6. <i>sv. Gregor Janez Barbarigo, škof</i>	19.30	za † Štefana Čakša in sorodnike
Torek, 19. 6. <i>sv. Nazarij, prvi koprski škof</i>	19.30	za † Mihaela Jana (obl.)
Sreda, 20. 6. <i>sv. Adalbert, škof</i>	7.30	za † Jožeta Voka
Četrtek, 21. 6. <i>sv. Alojzij Gonzaga, redovnik</i>		<i>V cerkvi v Šaleku in maše.</i>
Petek, 22. 6. <i>sv. Janez Fisher, škof in Tomaž More, mučenca</i>		<i>V cerkvi v Šaleku in maše.</i>
Sobota, 23. 6. <i>sv. Jožef Cafasso, redovnik</i>	19.45	za † Nevenko Prevalnik (8. dan)
24. junij ROJSTVO JANEZA KRSTNIKA sv. Simplicij, škof	7.30 9.15	za žive in rajne župljane za † Ivana Kralja <u>v Bevčah</u> : za † Andrejo, Marto, Janeza in Ivana Koren za † Ano Fliser in Slavka Krušnika V ŠALEKU NI MAŠE OB 10.30!

Zaradi večjega števila mašnih namenov je lahko za isti termin naročenih in oznanjenih več mašnih namenov. Darovi za ostale namene so oddani duhovniku, ki nima svojih mašnih namenov in mašuje po teh namenih.

B E S E D A Ž I V E G A B O G A

In govóril je: »Kako naj ponazorimo Božje kraljestvo in s kakšno priliko naj ga predstavimo?
 Takšno je kot gorčično zrno, ki je takrat, ko se vseje v zemljo, manjše od vseh semen na zemlji. Ko pa je vsejano, raste in postane večje od vseh zelišč in naredi velike veje, tako da morejo ptice neba gnezdití v njegovi senci.«

(Mr 4,30–32)

OBVESTILA

Tudi letos velja spremenjen urnik nedeljskih maš v počitniškem času. Od sredine junija in v juliju ni nedeljske maše ob 10.30 v Šaleku. Med 1. in 18. avgustom ne bo nedeljske maše ob 9.15 v Bevčah.

V soboto, 23. 6. lepo vabljeni na tradicionalno romanje velenjskih župnij. Tokrat bomo med drugim obiskali rojstni kraj Friderika Ireneja Barage, saj je letos 150 letnica njegove smrti. Odhod avtobusa iz glavne avtobusne postaje je ob 7.00 zjutraj. Prispevek za avtobus je 15€ (za kosilo poskrbi vsak sam). Prijave zbiramo v zakristiji do zasedbe prostih mest.

Veroučenci, ki še niste prišli po veroučno spričevalo, ga lahko do konca junija dobite v cerkvi, pozneje pa v župnišču.

V preteklem tednu smo se na pokopališču v Šmartnem pri Slovenj Gradcu poslovili od pokojne Nevenke Prevalnik. Molimo za pokoj njene duše.

Od naše pripravljenosti in Božje milosti je odvisno, kaj se zgodi s klico vere, ki jo prejmemo kristjani pri zakramentu svetega krsta. Ostane kot gorčično zmo ali celo odmre. Lahko pa se razraste kot mogočno drevo, ki nudi mnogim zavetje. Vredno se je truditi za rast vere, kolikor je v naši moči, hkrati pa vselej prositi Boga za vir vsega dobrega.

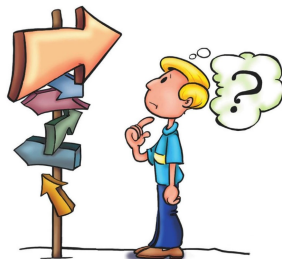
Uvodi pri nedeljskih in prazničnih sv. mašah – leto B

SVETNIK TEDNA: SV. ADALBERT, 20. junij

Za nadškofa v Magdeburgu je cesar Oton I. leta 962 izbral Adalberta, opata v Alzaciji. Ta je bil sin plemiča in zgleden menih v Trieru. Leta 961 so ga prvič določili za misijonsko delov na vzhodu. Bil je posvečen v misijonskega škofa in na povabilo sv. Olge, matere ruskega kneza Svjatoslava, je odšel v Kijev. Njegovo delovanje je naletelo na odpor ruskih velikašev in ljudstva, zato se je že po enem letu vrnil. Odšel je nazaj v samostan in pisal kroniko o cerkveni in splošni zgodovini tistega časa. Leta 968 je bila potrjena ustanovitev nadškofije v Magdeburgu in Adalbert je bil imenovan za prvega nadškofa. To je bila prva med vsemi nemškimi cerkvami na desnem bregu Rena, s posebnimi pravicami kot stare metropolije Trier, Köln in Mainz. Kot nadškof si je prizadeval za čim boljšo ureditev svoje cerkvene pokrajine. Posebno mu je bilo pri srcu pokristjanjevanje Lužiških Srbov, zato se je odpravljal na naporna potovanja po komaj naseljenih krajih. Leta 983 je nemško nasilje uničilo, kar je pridobil Adalbert; slovanski upor je znova dal tej pokrajini pogansko lice. Adalbert je umrl na vizitacijskem potovanju 20. junija 981 in je pokopan v stolnici v Magdeburgu.

»Bratje in sestre, vedno smo pogumni, čeprav vemo, da smo zdoma in daleč od Gospoda, dokler smo doma v tem telesu, saj hodimo v veri in ne v gledanju. Vendar smo pogumni in zadovoljni s tem, da se bomo izselili iz telesa in se priselili h Gospodu. Zato si tudi prizadevamo, da bi mu bili všeč, bodisi da prebivamo v telesu bodisi da se iz njega izselimo.« (2 Kor 5,6–9)

Zdomarji smo, popotniki s težo svojih skrbi,
daleč od mirnega kraja in rajske popolnosti.
Zemlja nas priklepa nase.
Hrepenimo po Božjem, a smo ujeti v grešnost.
Radi bi se vmili k tebi, saj zaznavamo tvojo svetlobo.
Angel teme nas zvabi in preslepi z obeti.
Zdomarji smo, nemiri popotniki.
Hvala, ker nas kličeš nazaj, ker še verjameš, da se povrnemo v tvoj objem.

Berta Golob, Zahvala za Božji kruh

Izvirni greh?

Kakšno zvezo imamo z Adamovim in Evinim izvirnim grehom?

Tako nam pravi Youcat – Katekizem: *Greh v pravem pomenu je krivda, za katero osebno odgovarjamo. Beseda izvirni greh zato ne pomeni osebnega greha, ampak usodno stanje človeštva, v katero je vrojen posameznik, še preden po svobodni odločitvi greši sam. Pri izvirem grehu, pravi Benedikt XVI., moramo razumeti ...*

... »da vsi nosimo v sebi kapljico strupa, tistega načina mišljenja, ki je ponazorjeno v podobah prve Mojzesove knjige ... Človek ne zaupa Bogu. Zapeljan z besedami kače sumi, da je ... Bog tekmeč, ki omejuje našo svobodo, in da bomo v polnem pomenu ljudje šele tedaj, ko Boga odrinemo na stranski tir ... Človek svojega obstoja in polnosti svojega življenja noče sprejeti od Boga ... Ko to dela, zaupa laži namesto resnici in tako s svojim življenjem strmo-glavi v prazno, v smrt.« (Benedikt XVI.)

Dunajski kardinal Schönborn je v neki katehezi pripovedoval, da mu je neki inženir dobro pojasnil, za kaj gre pri izvirnem ali podedovanem grehu. Kardinal pravi:

»Neki inženir (dober inženir) mi je nekoč navedel najlepšo opredelitev izvirmega greha, ki sem jo dotlej slišal. To je čisto preprosta in prijetna opredelitev. Kot tehnik iz svoje izkušnje ve, da za vsako napravo potrebujemo navodilo za uporabo. Če ne upoštevam navodila za uporabo, ne smem dolžiti konstruktorja, da naprava ne deluje. Ta inženir je rekel, da je izviri ni ali podedovani greh naših prastaršev zavrnitev navodila za uporabo. Bog nam je dal človeško naravo, smo ustvarjena bitja. V naši ustvarjeni naravi je tako rekoč vpisano pravilno navodilo za uporabo, ki nam ga je Bog dal. Če se uporabljamo drugače, ne smemo obtoževati Boga, da ne deluje. Izvirni greh je zavračanje naše ustvarjenosti. Hočemo biti kakor Bog, a brez Boga. Življenja ne sprejemamo od Boga, ampak ga hočemo sami oblikovati.

Youcat – Birma